

NA BRATOVŠEVI PLOŠČADI

Priključitev na ruski plin ni bila enostavna

Kaže, da se v krajevni skupnosti Urške Zatler zadnje čase precej otepajo s komunalnimi težavami. Zataknilo se je že jeseni, s priklopljanjem na toplotno omrežje, nadaljevalo se je pozimi, ko z večine pločnikov sneg sploh ni bil počiščen, ker so ti pločniki pač »nikogaršnji«. (Hišni sveti skrbijo za čiščenje snega le na pločnikih neposredno pred hišami. Če je vmes parkirišče, jih sneg na pločnikih zanima toliko, kot da bi bil lansk.) Potem pa je prišlo še priklopljanje gospodinje na ruski plin, ki je spet sprožilo plaz težav in hude krvi. O tem smo se pogovarjali s tajnikom krajevne skupnosti Urška Zatler, IZTOKOM MAJCNOM.

»Najprej se je zataknilo pri tako imenovanem stroškovniku, za priklopljanje na ruski plin na Bratovševi ploščadi,« sva začela pogovor. Za Glinškovo ploščad in Muherjevo ulico je plinar na poslala oceno predvidenih stroškov priklopljanja, tako da so krajani

vsaj približno vedeli, koliko jih bo zamenjava plina stala, za Bratovšev ploščad pa ne. Tako da v krajevni skupnosti niso mogli oceniti, če bo predvideni del res najcenejša možnost izvedbe. Za vso sosesko bi bila namreč, po besedah tajnika krajevne skupnosti, lahko ena sama plinska postaja. V tem primeru bi bili stroški manjši. Konec lanskega leta so se stvari še bolj zapletle, ko so delavci plinarne prišli in od nekaterih blokov kar takoj zahtevali sklenjene pogodbe ter plačan denar (znesek ni majhen) za priključitev. Tistim, ki so bili na vrsti, pa niso hitro plačali, so enostavno zaprli dovod plina. Krajevna skupnost je takoj ukrepala in sredi januarja sklicala svet stanovalcev krajevne skupnosti Urške Zatler, na katerem sta sodelovala tudi predstavnik Plinarne in Stanovanjskega podjetja Ljubljana.

Spregovorili so o vrsti vprašanj, ki se bodo lahko porajala tudi pri priklopljanju drugih

sosesk. Krajane je predvsem zanimalo, odkod tako visoki stroški za priklopljanje. Plinar na je za nekatere bloke napravila plinske postaje, za druge ne. Zakaj so poiskali cenejšo varianto le za nekatere, je zanimalo stanovalce. Na Bratovševi ploščadi 36 so v osmih delovnih urah, ki so jih prebili v tem bloku, priklučili plin 14 stanovalcem in prav vsem po vrsti zaračunali potne stroške, čeprav so se v blok pripeljali naenkrat. Predstavnik Plinarne se je sicer skliceval na enotno pavšalno ceno, ki je dogovorjena za vse mesto, na krajevni skupnosti pa kljub temu menijo, da je priklopljanje na ruski plin izjemna akcija, za katero bi morale veljati posebne cene. Zaračunavanje poti vsakemu stanovalcu posebej je namreč čisti dobiček.

Poleg tega je v nekaterih primerih močno vprašljivo, kot nam je dejal tajnik krajevne skupnosti, če so regulatorji tlaka povsem varno montirani. Na Bratovševi ploščadi 36 so montirali regulatorje tlaka v toplotnih postajah, kjer lahko iz elektromotorja kadarkoli preskoči iskra. Če bi slučajno puščala tudi plinska napeljava, bi bila nesreča tu, se bojijo krajani. Krajevna skupnost 26 in 28 so montirali regulatorje tlaka v podzemni garaži, kjer so po besedah tajnika krajevne skupnosti vsakomur dostopni. Čeprav je na skupnem sestanku predstavnik plinarne zagotovil, da so bila dela opravljena v skladu z zakoni, na krajevni skupnosti dvomijo o tem.

In nenazadnje bi lahko plinar na pokazala več posluha in nekoliko odstopila od načela »plačaj-naredim«. Ker so bili podatki o predvidenih stroških premalo popolni, je bila priključitev za nekatere krepak udarec po denarnici. Vsi pač nimajo vselej pripravljenih dveh starih milijonov v gospodinjstvi blagajni – »za vsak slučaj!« Poleg tega tudi lastniki stanovanj niso v vseh blokih dosegli čez noč, mogoče so na poti, v tujini, na dopustu ali v stanovanju enostavno ne stanujejo. Navrgli smo teh nekaj težav, ne zato, da bi se naprej burili duhove, ampak da do njih ne bi več prihajalo.

VIDA PETROVČIČ

V SAVLJAH

Nov radioamaterski klub

Naša občina je bogatejša za nov radioamaterski klub, ki ga je 37 ljubiteljev radijske tehnike pretekli mesec ustanovilo v Savljah. Izbrali so si ime RK Urške Zatler YU 3 DUZ – po znani revolucionarki s tega terena. Kot nam je dejal predsednik upravnega odbora kluba Niko Janjič, so 92. radioamaterski klub v republiki in drugi v občini.

Na ustanovni skupščini, ki se je je med drugimi gosti udeležil tudi Sergej Kraigher, so radioamaterji sprejeli ustrezne akte in izvolili organe kluba. Predsednik Upravnega odbora je postal Niko Janjič – YU 3 HYH, podpredsednik je Franc Aleš, predsednik nadzornega odbora je Jakob Razpet, primopredajno sekcijo pa bo vodil Edo Selan.

Na skupščini pa so sprejeli tudi šest častnih članov, ki so s svojim delom in sredstvi pomagali pri njegovi ustanovitvi. To so Lidija Šentjura, Dušan Miladinović, Stanislav Vehovec, Rafaela Rihar, Drago Ničetić in Branko Zemljak.

Med pomembnejšimi nalogami, ki so pred novo ustanovljenim klubom, je še dokončna ureditev prostorov, ki so jih dobili v zgradbi krajevne skupnosti in ki so jih že doslej z lastnim delom uspešno prilagodili svoji dejavnosti.

Ker pa je cilj vseh radioamaterjev in tako tudi članov RK Urške Zatler, čimboljše usposobljenost za delo z radiooddajnimi

Niko Janjič: »Tesno bomo vpeli v okolje, v delo krajevne skupnosti.« Foto: A. T.

postajami, bodo veliko pozornosti namenili tudi izobraževanju. Pripravljajo že tečaj za operatorje »C« razreda, kar je logično nadaljevanje dosedanjega dela, ki je potekalo v sekciji RK Kričac. Prav tako pa nameravajo organizirati tečaj o hišnih računalnikih za delavce UNIS-TOS in osnovno šolo Danile Kumar, saj menijo, da morajo biti tesno povezani s svojim okoljem in sokrajanom posredovati svoje znanje ter izkušnje.

Žal jim primanjkuje dobre opreme zlasti kvalitetnih radiooddajnih postaj, kupiti pa nameravajo tudi mikroračunalnik.

Ko smo novopečenega predsednika Nika Janjiča, sicer delavca UNIS-TOS, vprašali zakaj nov klub, nam je brez pomislekov odgovoril:

»Kot sekcija RK Kričac, smo bili prepuščeni sami sebi in od matičnega kluba nismo dobili prav nobene podpore in pomoči. Zato

smo se odločili za osamosvojitve, da bomo lahko v okviru Zveze radioamaterjev Slovenije nastopali kot enakopravni člani.

Razen izobraževanja nameravamo svoje sile usmeriti tudi na tekmovalno področje. Ker z radioamaterskimi tekmovanji še nimamo kaj dosti izkušenj, ki vsako leto sproti dokazujejo, da so brez resne konkurence, da nam posredujejo nekaj svojih izkušenj in znanja. Prav odprtost in sodelovanje z vsemi, bo tudi vodilo našega kluba in upamo, da bomo čez čas lahko nanj tako ponosni, kot so sedaj na svoj klub ponosni denimo člani RK Triglav, ki je prvi klub v naši republiki, ki je prejel visoko državno odlikovanje in ki se lahko postavlja z vidnimi tekmovalnimi uspehi. Ti pa so tudi naš cilj,« je pribral Niko Janjič.

A. TIHEC

NA ČRNUČAH

Sizifovo delo s kontejnerji za smeti

Vodstva krajevnih skupnosti in krajani na Črnučah so se zavestno vključili v širšo družbeno akcijo za čisto in zeleno Ljubljano, še posebej pri izboljšavi kakovosti in razširitvi obsega odvoza smeti in odpadkov. V ta namen so prispevali lastna sredstva za nakup zabojev za smeti (kontejnerjev). Toda, če bi vedeli, kaj jih vse čaka, bi se očitno premislili...

Komunalno podjetje Ljubljana TOZD Javna higiena, jih namreč krepko vleče za nos. Krajani KS Rezke Dragar so, na pr. zbrali sredstva za nakup 36 velikih zabojev, 36.700 din za vsak zabojo (od 2000 do 6000 din na vsako družino). Ko pa z denarjem pridejo po zaboje, je njegova cena že drugačna, precej višja. Zbirati je treba dodatna sredstva. Medtem cena še enkrat poskoči. Istočasno pa je poskočil tudi puls krajanom, ki jih jezi takšno ravnanje. In se sprašujejo, zakaj se ne določi garantirana cena za zabojo?

Jezijo se tudi na TOZD Javno higieno zaradi nerednega odvoza smeti, ki so raztresene okoli prepolnih zabojev. Komunalci se seveda izgovarjajo na sneg, da nimajo prostega dostopa do mesta, kjer so postavljeni zaboji in podobno.

Krajani, posebej ostareli, z nizkimi osebnimi dohodki, ki so nastanjeni v velikih stanovanjih, predlagajo, da se komunalni prispevek za čistočo ne bi plačeval od kvadratnih metrov (po površini), ampak po osebah, kajti trdijo, da smeti delajo ljudje, ne pa površine.

IVAN ŠUČUR

Cepljenje psov proti steklini

Cepljenje psov proti steklini bo po naslednjem razporedu:

- 26. 3. 1985 od 8. do 9. ure – pri Francu Babniku, Tomačevo 37
- od 10. do 11. ure – pri KS Franc Ravbar, Črnuče
- od 12. 30 do 13. ure – pri Jožetu Pečarju, Nadgorica 18
- 27. 3. 1985 od 8. do 9. ure – pri Milanu Ramovžu, Ul. Danile Kumar 4
- od 10. do 11. ure – pri Ivanu Kregarju, Savije 56
- od 12. do 13. ure – pri Bežigrajskem hramu (na dvorišču gostišča), Hranilniška ul. 1
- 28. 3. 1985 od 8. do 9. ure – Stari gasilski dom, Podgorica
- od 9.30 do 10. ure – pri Cirilu Gradu, Beričevo 23
- od 11. do 11.30 ure – pri Ivanki Pozaršek, Dol 7
- od 16. do 17. ure – pri gostišču Bežigrajski hram (na dvorišču gostišča), Hranilniška 1

Cepljenje proti steklini je obvezno za vse pse starejše od 4 mesecev. Pribojbino plača lastnik pri cepljenju.

VETERINARSKI ZAVOD LJUBLJANA

Obvestilo

Veterinarski zavod Ljubljana obvešča o dežurstvu oddelka za zdravstveno varstvo živali za območje občin Bežigrad in Moste-Polje:

	POPOLDANSKO DEŽURSTVO	NOČNO DEŽURSTVO
do 9. marca	Štrus Jože, tel. 772-402	Jerše Bogdan, 262-076
od 9. do 16. marca	Cigoj Zvone, 374-654	Cigoj Zvone, 374-654
od 16. do 23. marca	Zajc Janez, 483-311	Špenko France, 627-198
od 23. do 30. marca	Oberstar Andrej, 647-127	Oberstar Andrej, 647-127

Popoldansko dežurstvo (razen nedelj in praznikov) je od 14. do 21. ure, nočno dežurstvo pa od 21. do 7. ure.

Celodnevno in nočno dežurstvo ob nedeljah in praznikih opravlja veterinar, ki v občini opravlja popoldansko dežurstvo v delovnih dneh.

Telefon: dopoldne: 482-912, 484-292, 482-416.

Anton Keš 60-letnik

Anton Keš, ki je 24. februarja praznoval 60-letnico, se je že kot šestnajstletnik vključil v vstajo in v narodnoosvobodilno gibanje. Oče in mati, ki sta živela v vasi Bač na Primor-

skem, sta bila močno protifašistično usmerjena. Pri njih doma so se že pred vojno zbirali mnogi revolucionarji in antifašisti.

Po kapitulaciji Jugoslavije 1941. je Tone Tomšič, organizacijski sekretar CK KPS, vse do svoje aretacije, nekolikokrat poslal Kešovi materi, ki mu je bila teta, posamezne aktiviste, katere je Anton spremljal do Trsta, Gorice in celo v Milano. Anton je imel nalogo zbiranja orožja v prvih dneh vstaje ter zbiranja mladih na Pivškem, ki naj bi delali z njim. Tako so mladinci poskrbeli tudi za varnost prvega sestanka OF na Kalcu, septembra 1941, ki so se ga udeležili organizatorji odpora iz pivškega, ilirskobistriškega in brkinskega območja. Anton je do

maja 1942 ostal na Pivškem kot eden najmlajših aktivistov, po tem pa je bil borec brkinske čete, pripadnik rejele postaje P-1, borec Bračičeve brigade in ponovno na postaji P-1, kjer je bil ranjen in odpeljan na zdravljenje v Bari. Po okrevanju je bil komisar čete v 10. Dalmatinski, 5. Prekomorski in Belokranjski brigadi ter se je udeležil bojev za osvoboditev Slovenije.

V JLA je bil na raznih odgovornih dolžnostih do 1968., ko se je na lastno prošnjo upokojil s činom podpolkovnika. Je nosilec partizanske spomenice 1941.

Z upokojitvijo pa ni prenehal s svojo dejavnostjo. Z velikim veseljem se je lotil izobraževanja mladine. Od 1969. predava na pedagoški akademiji v Ljubljani, oddelku v Kopru in na filozofski fakulteti v Ljubljani predmet temelji splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite SFRJ. Na Črnučah, kjer živi, je član odbora ZB NOV, že deset let član odbora ter predsednik izpitne komisije ZRVS in cenjen predavatelj.

Ob življenjskem jubileju mu iskreno čestitamo in mu želimo še veliko ustvarjalnih let.

D. R.

Posebno vzdušje

Kulturni dan na osnovni šoli Borisa Zihlerla